

یکی از احبای الهی مکتوبی بحاجی محمد کریم خان نوشته و در آن مکتوب سؤالات چندی نموده و از قراری که استماع شد خان مذکور از معانی غافل شده بالفاظ تمسک بسته و اعتراض نموده لیدحض الحق بما عنده ولكن غافل از اینکه یحقیق الله الحق بکلماته و یقطع دابر المشرکین اول آن مکتوب باین کلمات مزین الحمد لله الذی کشف القناع عن وجه الاولیاء خان مذکور اعتراض نموده که این عبارت غلط است و صاحب این مکتوب گویا بحرفی از علم و اصطلاحات قوم فایز نشده چه که قناع مخصوص رؤس نسا است باعتراض بر الفاظ مشغول شده و غافل از اینکه خود از علم و معلوم هر دو بی بهره مانده اصحاب الهی الیوم این علمی را که او علم دانسته ننگ میدانند علمیکه محبوب است آن بوده که ناس را بحق هدایت کند بعد از آنکه نفسی بآن فایز نشد آن علم حجاب اکبر بوده و خواهد بود و اعتراضات او دیده نشد مگر همین یک فقره که آن هم شنیده شد و آن فقره بمنظر اکبر رسید لذا از مظهر امر در جواب اعتراض او این لوح ابدع اقدس اطهر نازل که شاید ناس بامثال این اعتراضات از مالک اسما و صفات محروم نمانند و کلمه علیا را از کلمه سفلی تمیز دهند و بشرط الله العلی الاعلی توجه نمایند من اهتدی فلنفسه و من اعرض ان الله لغنی حمید

### بسم الله العلیم الحکیم

یا ایها المعروف بالعلم و القائم علی شفا حفرة الجهل انا سمعنا بانک اعرضت عن الحق و اعترضت علی احد من احبائه الذی ارسل الیک کتاباً کریماً لیهدیک الی الله ربک و رب العالمین انک اعترضت علیه و اتبعت سنن الجاهلین و بذلت حرمتک بین عباد الله لانا باعتراضک وجدناک علی جهل عظیم انک ما اطلعت علی قواعد القوم و اصطلاحاتهم و ما دخلت روضة المعانی و البیان و کنت من الغافلین و ما عرفت الفصاحة و البلاغة و لا المجاز و لا الحقیقة و لا التشبیه و لا الاستعارة لذا نلقى علیک ما تطلع به علی جهلک و تكون من المنصفین انک لو سلکت سبیل اهل الادب ما اعترضت علیه فی لفظ القناع و لم تكن من المجادلین و كذلك اعترضت علی کلمات الله فی هذا الظهور البدیع اما سمعت ذکر المقنع و هو المعروف بالمقنع الکندی و هو محمد بن ظفر بن عمیر بن فرعان بن قیس بن اسود و کان من المعروفین انا لو نرید ان نذكر آباءه واحداً بعد واحد الی ان ینتهی الی البدیع الاول لنقدر بما علمنی ربی علوم الاولین و الآخین مع انا ما قرئنا علومکم و الله علی ذلک شهید و علیم و انه اجمل الناس وجهاً و اکملهم خلقاً و اعدلهم قواماً فانظر فی کتب القوم لتعرف و تكون من العارفین و کان اذا اسفر اللثام عن وجهه اصابته العین فیمرض لذا لا یمشی الا مقتعاً ای مغطياً وجهه كذلك ذکر فی کتب العرب العرباء و الادباء و الفصحاء فانظر فیها لعل تكون من المطلعین و انه هو الذی یضرب به المثل فی الجمال كما یضرب بزرقاء الیمامة فی حدة البصر و باین اصمعی فی سعة الروایة لو کنت من العالمین و كذلك فی طلب الثار بالمهل و الوفاء بالسؤال و جودة الرأی بقیس بن زهیر و الجود بحاتم و الحلم بمعن بن زائدة و الفصاحة بقس بن صاعدة و الحکمة بلقمان و كذلك فی الخطبة بسحبان وائل و الفراسة بعامر بن طفیل و الحذق باباس بن معویة بن القرّة و الحفظ بحماد هؤلاء من مشاهیر العرب الذین ترسل بهم الامثال طالع فی الکتب لعل لا تدحض الحق بما عندک و تكون من المتنبهین و توفن بان علماء الادب استعملوا لفظ القناع فی الرجال كما ذکرناه لک بیان ظاهر مبین ثم اعلم بان القناع مخصوص بالنساء و یسترن به رؤسهن ولكن استعمل فی الرجال و الوجه مجازاً ان کنت من المطلعین و كذلك اللثام مخصوص بالمرءة یقال لثمت المرءة ای شدت اللثام علی فمها ثم استعمل فی الرجال و الوجه كما ذکر فی الکتب الادبیة اسفر اللثام عن وجهه ای کشف الثقاب ایاک ان تعترض بالکلمات علی الذی خضعت الآیات لوجهه المشرق المنیر خف عن الله الذی خلقک و سواک و لا تشمت الذین آمنوا و انفقوا انفسهم و اموالهم فی سبیل الله الملك العزیز القدیر قل ما کان مقصودنا فیما ارسلناه الیک الا بان تكون متذکراً فیما فرطت فی جنب الله و تتخذ لنفسک الیه سبیلاً انا اردنا هدیةک و انک اردت ضربنا و استهزئت بنا كما استهزء قوم قبلک

و هم اليوم فى اسفل الجحيم أنك من الذين اذ نزل الفرقان من لدى الرحمن قالوا ان هذا الا اساطير الاولين و اعترضوا على اكثر آياته فانظر فى الاتقان ثم فى كتب اخرى لترى و تعلم ما اعترضت به من قبل على محمد رسول الله و خاتم النبيين انا عرفناك نفسك لتعرفها و تكون على بصيرة من لدى البصير قل عند ربى خزائن العلوم و علم الخلائق اجمعين ارفع رأسك عن فراش الغفلة لتشاهد ذكر الله الاعظم مستويًا على عرش الظهور كاستواء الهاء على الواو قم عن رقد الهوى ثم اتبع ربك العلى الاعلى دع ما عندك ورائك و خذ ما اتاك من لدى الله العزيز الحكيم قل يا ايها الجاهل انظر فى كلمات الله بصره لتجدهن مقدسات عن اشارات القوم و قواعدهم بعد ما كان عنده علوم العالمين قل ان آيات الله لو تنزل على قواعدكم و ما عندكم انها تكون مثل كلماتكم يا معشر المحتجين قل انها نزلت من مقام لا يذكر فيه دونه و جعله الله مقدسًا عن عرفان العالمين و كيف انت و امثالك يا ايها المنكر البعيد انها نزلت على لسان القوم لا على قواعدك المجعولة يا ايها المعرض المريب انصف بالله لو توضع قدرة العالم فى قلبك هل تقدر ان تقوم على امر يعترض عليه الناس و عن ورائهم الملوك و السلاطين لا وربى لا يقوم احد و لن تستطيع نفس الا من اقامه الله مقام نفسه و انه هو هذا و ينطق فى كل شأن انه لا اله الا هو الواحد الفرد المعتمد العليم الخبير لو يتكدر منك قلب احد من خدام السلطان فى اقل من آن لتضطرب فى الحين و أنك لو تنكرنى فى ذلك يصدقنى عباد الله المخلصون و مع ذلك تعترض على الذى اعترض عليه الدول فى سنين معدودات و ورد عليه ما ناح به الروح الامين الى ان سجن فى هذا السجن البعيد قل ان افتح البصر ان الامر علا و ظهر و الشجر ينطق باسرار القدر هل ترى لنفسك من مفر تالله ليس لاحد مفر و لا مستقر الا لمن توجه الى المنظر الاكبر هذا المقام الاظهر الذى اشتهر ذكره بين العالمين قل اعترض بالقناع على الذى آمن بسلطان الابداع و الاختراع و الذى اعترض اليوم انه من همج رعا عند الله فاطر السموات و الارضين قل يا ايها الغافل اسمع تغنى الوراق على افنان سدره المنتهى و لا تكن من الجاهلين ان هذا هو الذى اخبركم به كاظم و احمد و من قبلهما النبيون و المرسلون اتق الله و لا تجادل باياته بعد انزالها انها نزلت بالفطرة من جبروت الله ربك و رب العالمين و انها لحجة الله فى كل الاعصار و لا يعقلها الا الذينهم انقطعوا عما عندهم و توجهوا الى هذا النبأ العظيم يا ايها البعيد لو ان ربك الرحمن يظهر على حدودك لتنزل آياته على القاعدة التى انت عليها تب الى الله و قل

سبحانك اللهم يا الهى انا الذى فرطت فى جنبك و اعترضت على ما نزل من عندك ثم اتبعت النفس و الهوى و غفلت عن ذكرك العلى الابهى يا الهى لا تأخذنى بجزيراتي طهرنى عن العصيان ثم ارسل على من شطر فضلك روايح الغفران ثم قدر لى مقعد صدق عندك ثم الحقنى بعبادك المخلصين يا الهى و محبوبى لا تحرمنى عن نفحات كلماتك العليا و لا من فوحات قميصك الابهى ثم ارضنى بما نزل من عندك و قدر من لدنك أنك فعّال لما تشاء و أنك انت الغفور الجواد المعطى الكريم

اسمع قولى دع الاشارات لاهلها و طهر قلبك عن الكلمات التى تورث سواد الوجه فى الدارين اطلع عن خلف الحجابات و الاشارات و توجه بوجه منير الى مالك الاسماء و الصفات لتجد نفسك فى اعلى المقام الذى انقطعت عنه اشارات المرييين كذلك نصحك القلم الاعلى ان اقبلت لنفسك و ان اعرضت فعلها ان ربك الرحمن لغنى عما كان و عما يكون و انه لهو الغنى الحميد

بلسان پارسی ذکر میشود که شاید عرف قمیص رحمانی را از کلمات منزله پارسیه ادراک نمائی و منقطعاً عن الاشطار بشطر احدیه توجه کنی اگرچه هر طیری از کدس رحمت رحمانیه و خرمن حکم صمدانیه نصیب نبرده و قادر بر التقاط نه طیر بیان باید در هواء قدس رحمن طیران نماید و از خرمنهای معانی قسمت برد تا قلوب و افتده ناس بذكر این و آن مشغول از عرف روضه رضوان محروم بشنو نصح این مسجونرا و بیازوی یقین سد محکم متین بنا کن شاید از یاجوج نفس و هوی محفوظ مانی و بعنایت خضر ایام بکوثر بقا فایز شوی و بمنظر اکبر توجه نمائی دنیا را بقائی نه و طالبان آن را وفائی مشهود نه لا تطمنن

من الدّنيا فکّر فی تغییرها و انقلابها این من بنی الخورنق و السّدير و این من اراد ان یرتقی الی الایثر کم من قصر استراح فیہ بانیہ فی الاصل بالعاغیة و الخیر و غداً ملکہ الغیر و کم من بیت ارتفع فی العشیّ فیہ القهقهة و شدو الزّرقاء و فی الاشراف نحیب البکاء ایّ عزیز ما ذلّ و ایّ امر ما بدّل و ایّ روح ما راح و ایّ ظالم شرب کأس الفلاح و هم چنین بعلم ظاهره افتخار منما و فوق کلّ ذی علم علیم فاعلم لكلّ صارم کلال و لكلّ فرح ملال و لكلّ عزیز ذلّة و لكلّ عالم زلّة تقوی پیشه کن و بدبستان علم الهی وارد شو اتّقوا الله یعلّمکم الله قلب را از اشارات قوم مقدّس نما تا بتجلیات اسما و صفات الهی منور شود چشم اعراض بر بند و بصر انصاف بگشا و بر احتیای الهی اعتراض مکن قسم بشمس افق ظهور که اگر از علوم ظاهره هم کما هو حقّها نصیب میردی هرآینه از لفظ قناع بر دوستان مالک ابداع و اختراع اعتراض نمینمودی صه لسانک عن الاولیاء یا ایّها الهائم فی هیماء الجهل و العمی مصلحت در آن است که قدری در کتب بیان و بدیع ملاحظه کنی شاید از قواعد ظاهر مطّلع شوی چه که اگر بر حقیقت و مجاز و مقامات تحویل اسناد و استعاره و کنایه مطّلع میشدی اعتراض نمینمودی که قناع در وجه استعمال نشده بصر مشرکین در کلمات محیی ربّ العالمین نظر مکن و اما القناع و المقنعة دو جامه اند که نسا رؤس خود را بآن میپوشانند مخصوص است از برای رؤس نسا ولکن در رجال و وجه مجازاً استعمال شده و هم چنین لثام آن است که نسا بآن دهان خود را میپوشانند چنانچه اهل فارس و ترک بیشماق تعبیر مینمایند و در رجال و وجه مجازاً استعمال شده چنانچه در کتب ادیبیه مذکور است فانظر فی کتب القوم لتجد ما غفلت عنه و آن نامه را یکی از احتیای الهی بشما نوشته و مقصود او آنکه شما را از ظلمت نفسانیّه نجات دهد و بشرط احدیّه کشاند و تو اظهار فضل نمودی ولکن اخطأ سهمک و عند اهل علم شأن و مقدرات معلوم شد اسمع قولی لا تعترض علی من یدکرک و لا تضجر من یعظک و لا تعقب العطاء بالادی و علیک بالخضوع عند احبّاء الله ربّ الآخرة و الاولی دع العلوم لانّها منعتک عن سلطان المعلوم اثر من یدکرک علیک و قدّمه علی نفسک لو تمشی بلا حذاء و تنام بلا وطاء و تنوح فی العراء لخیر لک من ان تحزن من آمن و هدی یا ایّها المهتاض لا تعجل علی الاعتراض و لا تکن کالارقم اللّضلاض من عجل فی اللّم سقط فی التّم امسک اللّسان و القلم عن ردّ مالک القدم لا تجعل نفسک مستحقّاً للّنقم سوف ترجع الی مالک الامم و تسئل عمّا اکتسبت فی الحیوة الباطلة فی یوم تتقلّب فیہ القلوب و الابصار من سطوة الله المقتدر القهار الی م تسلك سبل الفحشاء و تعترض علی مالک الاسماء انسیت مرجعک و مأواک او غفلت عن عدل مولاک ان امنّت اللّحد فاتّبع ما یأمرک به نفسک و هواک و الاّ اسرع الی الذی الی الله دعاک و تدارک ما فات عنک فی اولاک قبل اخراک خف عن الله الذی خلقک و سواک تب الیه ثمّ اذکره فی صباحک و مساک و انّ الیه مرجعک و مثواک و از آن گذشته که بر کلمات احبّاء الله اعتراض کرده و میکنی در غفلت بمقامی رسیدهئی که بر کلمات نقطه اولی روح ما سواه فداه الذی بشرّ الناس بهذا الظهور هم اعتراض نمودهئی و کتب در ردّ الله و احبّائه نوشتهئی و بذلک حبطت اعمالک و ما کنت من الشّاعرین تو و امثال تو گفته اند که کلمات باب اعظم و ذکر اتمّ غلط است و مخالف است بقواعد قوم هنوز آنقدر ادراک نمودهئی که کلمات منزله الهیّه میزان کلّ است و دون او میزان او نمیشود هر یک از قواعدی که مخالف آیات الهیّه است آن قاعده از درجه اعتبار ساقط

دوازده سنه در بغداد توقّف شد و آنچه خواستیم که در مجلسی جمعی از علما و منصفین عباد جمع شوند تا حقّ از باطل واضح و مبرهن شود احدی اقدام نمود باری آیات نقطه اولی روح ما سواه فداه مخالف نبوده تو از قواعد قوم بی خبری از آن گذشته در آیات این ظهور اعظم چه میگوئی فتح البصر لتعرف بانّ القواعد تؤخذ من کلمات الله المقتدر المهیم القیوم اگر احزان وارده و امراض جسدیّه مانع نبود الواحی در علوم الهیّه مرقوم میشد و شهادت میدادی که قواعد الهیّه محیط است بر قواعد بریّه نسل الله ان یوفّک علی حبّه و رضاه و انه معیب لمن دعا

فکر کن در ایامیکه فرقان از سماء مشیت رحمن نازل شد اهل طغیان چه مقدار اعتراض نموده‌اند گویا از نظر شما محو شده لذا لازم شد که بعضی از آن ذکر شود شاید خود را بشناسی که در حین اشراق شمس محمدی از افق عزّ صمدانی چه مقدار اعتراض نمودی غایت آن است که در آن ایام با اسم دیگر موسوم بودی چه اگر تو از آن نفوس نبودی هرگز در این ظهور بر حقّ اعتراض ننمودی از جمله اعتراض مشرکین در این آیة مبارکه بود که میفرماید لا نفرق بین احد من رسله اعتراض نموده‌اند که احد را ما بین نه و باین جهت بر کلمة محکمة الهیة اعتراض و استهزا نموده‌اند و همچنین بر آیة مبارکه خلق لکم ما فی الارض جمیعاً ثمّ استوی الی السّماء فسویهنّ سبع سموات اعتراض نموده‌اند که این مخالف آیات دیگر است چه که در اکثر آیات سبقت خلق سما بر ارض نازل شده و همچنین بر آیة مبارکه خلقناکم ثمّ صورناکم ثمّ قلنا للملئکة اسجدوا لآدم اعتراض نموده‌اند که سجود ملئکه قبل از تصویر خلق بوده و اعتراضاتیکه در این آیة مبارکه الهیة نموده‌اند البتّه استماع نموده‌اید و همچنین بر آیة مبارکه غافر الذّنب قابل التّوب شدید العقاب اعتراض نموده‌اند که شدید العقاب صفت مضاف بفاعل است نعت معرفه واقع شده و مفید تعریف نیست و همچنین در حکایت زلیخا که میفرماید و استغفری لذنبک انک کنت من الخاطئین اعتراض نموده‌اند که باید خاططات باشد چنانچه از قواعد قوم است در جمع مؤنث و همچنین بر آیة مبارکه و کلمة منه اسمه المسیح اعتراض نموده‌اند که کلمه تأنیث دارد و ضمیر راجع بکلمه باید مؤنث باشد و همچنین در احدی الکبر و امثال آن مختصر آنکه قریب سیصد موضع است که علمای آن عصر و بعد بر خاتم انبیا و سلطان اصفیا اعتراض نموده‌اند چه در معانی و چه در الفاظ و گفته‌اند این کلمات اکثر آن غلط است و نسبت جنون و فساد بآن معدن عقل داده‌اند قالوا انّها ای السّور و الآیات مفتریات و بهمین سبب اکثری از ناس متابعت علما نموده از صراط حقّ مستقیم منحرف شده و باصل جحیم توجّه نموده‌اند و اسامی آن علما از یهود و نصاری در کتب مذکور و از این گذشته چه مقدار از آیات را که نسبت بامرء القیس داده‌اند و گفته‌اند که آنحضرت سرقت نموده مثل سورة مبارکه اذا زلزلت و اقتربت السّاعة و مدتها قضایدی را که معروف بمعلقات است و همچنین بمجمهرات الّتی کانت فی الطبقة الثّانیة بعد المعلقات بر کلمات الهی ترجیح میدادند تا آنکه عنایت الهی احاطه فرمود جمعی باین اعتراضات ممنوع نشده بانوار هدایت کبری مهتدی گشتند و حکم سیف بمیان آمد طوعاً و کرهاً ناس در دین الهی وارد شدند آیة السّیف تمحو آیة الجهل و بعد از غلبه امر الله بصر انصاف باز شد و نظر اعتراض مقطوع و محجوب و همان معرضین که آیات الله را مفتریات مینامیدند در بعضی از آیات منزله هفتاد محسنات فصاحتیه و بلاغتیّه ذکر نمودند چون بیان در ذکر اعتراضات مشرکین بود دوست داشتم بیش از آنچه ذکر شد مذکور دارم حال قدری انصاف ده و بینک و بین الله حکم کن شکّی نبوده که قرآن من عند الله نازل شده و شکّی هم نیست که کلمات الهیّه مقدّس بوده از آنچه توهم نموده‌اند چنانچه بعد معلوم و واضح شد که آن اعتراضات از غلّ و بغضا بوده چنانچه بعضی علما جواب بعضی از اعتراضات را بقواعد داده‌اند ولکن علمه عندنا فاسئل لتعرف النّقطة الّتی منها فصلّ علم ما کان و ما یکون شاید متنبّه شوی و بر احبّای الهی اعتراض نمائی

جمیع علوم در قبضه اقتدار حقّ بوده و خواهد بود و آنچه از فطرت نازل بر فطرت اصلیه الهیّه نازل شده و میشود و این اعتراضات نظر بآن است که این امر بحسب ظاهر قوّت نگرفته و احبّاء الله قلیلند و اعداء الله کثیر لذا هر نفسی باعتراضی متشبّث که شاید باین جهت مقبول ناس شود ای بیچاره تو برو و در فکر عزّت و ریاست باش کجا میتوانی در عرصه منقطعین قدم گذاری یعنی نفوسی که از کلّ ما سواه منقطع شده‌اند و حبّاً لله از ثروت و جاه و ننگ و مال و جان گذشته‌اند چنانچه دیده و شنیده‌ئی اولئک عباد الله ربّنا ثمّ انقطعوا عن العالمین عنقریب نفوسی در علم ظاهر شونند و بکمال نصرت قیام نمایند و در جواب هر اعتراضی ادلّه محکمه متقنه مرقوم دارند چه که قلوبشان ملهم میشود بالهامات غیبیه الهیّه بشنو ندای

داعی الی اللہ را و لا تکن من المحتجبین شاید از نفحات ایام الهی در این ظهور عزّ رحمانی محروم نمانی و السلام علی من اتبع الهدی اگر کسی صاحب شامه نباشد بر گل بستان چه تقصیری راجع بی ذایقه قدر عسل از حنظل نشناسد

صورت مکتوبی از شیخ احمد مرحوم در ذکر قائم ملاحظه شد حال از شما خواهش مینمایم که بانصاف آن را معنی نمائی و اگر خود را عاجز یافتی از بحر اعظم الهی سؤال کنی که شاید از فضل و رحمت واسعه الهیه در ظلّ سدره ربّانیّه درآئی و تفصیل آن اینکه در ایام توقّف در عراق میرزا حسین قمی نزد این عبد آمده مع صورت مکتوب و مذکور داشت که حضرات شیخیه استدعا نموده‌اند که این کلمات را معنی و تفسیر نمائید و این عبد نظر بآنکه سائلین را طالب کوثر علم الهی نیافت متعزّض جواب نشده چه که لؤلؤ علم الهی از مشاهده اعین غیر حدیده مستور به اگرچه فی الجملة ذکر شد ولکن بتلویح و اشاره و صورت آن مکتوب بعینه در این لوح نقل شده بدون زیاده و نقصان و هذه صورة ما کتبه الشیخ الاجلّ الافضل ظهر الاسلام و کعبة الانام الشیخ احمد الاحسانی الذی کان سراج العلم بین العالمین فی جواب من قال انّ القائم فی الاصلاب انا ترکنا اوله و کتبنا ما هو المقصود

بسم الله الرحمن الرحيم

اقول روی انه بعد انقضاء المص بالمر يقوم المهدي عليه السلام و الالف قد اتى على آخر الصاد و الصاد عندكم اوسع من الفخذين فكيف يكون احدهما و ايضا الواو ثلثة احرف سته و الف و سته و قد مضت سته الايام و الالف هو التمام و لا كلام فكيف السته و الايام الآخر والا لما حصل العود لانه سر التنكيس لرمز الرئيس فان حصل من الغير الاقرار بالسته الباقية تم الامر بالحجة و ظهر الاسم الاعظم بالالفين القائمين بالحرف الذي هو حرفان من الله اذ هما احد عشر و بها ثلثة عشر فظهر واو الذي هو هاء فاين الفصل ولكن الواحد ما بين السته و السته مقدر بانقضاء المص بالمر فظهر سر السته و الستين في سدسها الذي هو ربعها و تمام السدس الذي هو الربيع بالالف المندمجين فيه و سره تنزل الالف من النقطة الواسعة بالسته و السته و نزل الثاني في الليلة المباركة بالاحد عشر و هي هو الذي هو السر و الاسم المستسر الاول الظاهر في سر يوم الخميس فيستتم السر يوم الجمعة و يجرى الماء المعين يوم تأتي السماء بدخان مبين هذا و الكل في الواو المنكوسة من الهاء المهموسة فاين الوصل عند مثبت الفصل ليس في الواحد و لا بينه غير والا لكان غير واحد و تلك الامثال نضربها للناس ولكن لا يعقلها الا العالمون انتهى

نشهد بانّ كلّ كلمة من هذه الكلمات الدرّيات لبئر معطّلة فيها ماء الحيوان و ستر فيها غلام المعانى و البيان و ما ورد عليها سيّارة الطلب ليدلوا دلوهم و يخرجوا بها غلام العلم و يقولوا تبارك الله الذي في قبضته ملكوت العلم و انه على كلّ شئ محيط و كذلك نشهد بانّ كلّ حرف منها لزجاجة فيها اضاء سراج العلم و الحكمة ولكن ما استضاء منه احد الا من شاء الله انه على كلّ شئ قدير بارى مقصود آنکه اينکلمات بيان واضح مبين تفسیر شود و السلام علی من اتبع الحقّ و آنک ان لم تتبع امر مولاک عسى الله ان يظهر منک من يتوجّه الى مولاه و ينقطع عمّا سواه انه لهو العليم الحكيم